

SYLLOGE
MONUMENTORUM,
AD
ILLUSTRANDAM
HISTORIAM FENNICAM
PERTINENTIUM.
CUJUS PARTEM I.

CONS. FAC. PHILOS. IN REG. ACAD. ABOENSI,
PRÆSIDE

Mag. HENRICO GABRIELE
PORTHAN,

Elogv. Professore Reg. & Ord. Equ. Ord. R. de Stella Polari,
R. Acad. Litt. Human. Hist. & Antiquitt. R. Societ. Sc.
Upsal. &c. Socio,

Publicæ bonorum censuræ submittit

HENRICUS HARTWICH,
Sveo-Gothus.

In Audit. Majori die 17 Febr. MDCCCLII,

H. A. M. C.

ABOÆ, typis Frenckellianis.

IN S. R. M:TEM

SPECTATISSIMÆ FIDEI VIRO,

DIRECTORI SUPREMO REI GEODETICÆ,

EIQUE PER FINLANDIAM PRÆFECTO,

AMPLISSIMO DOMINO

PETRO ALFWING,

Has pagellas sacratas voluit,

AMPLISSIMI NOMINIS SUN

cultor devotissimus
HENR. HARTWICH.

THESES RESPONDENTIS.

Thes. I.

Difficile s^epe est, de Viro celebri, qui etatis, in qua vixit, odium tulit & persecutionem, aequitate adhibita judicare; in seculo enim remotiori omnia aequa cernere & cognoscere non possumus, ac potuit praeiens etas.

Thes. II.

Jure meritoque dicere possumus, Historiam sine Philosophiae subdia, nonnisi materiam, artem opificis desiderantem, permanere.

Thes. III.

Dum scimus, perplurimos veterum Philosophorum libros, temporum incutia periisse, dubium haberi non debet, quin tenebrarum, quae adhuc quibusdam veterum Philosophorum scitis offensae sunt, causa in defectu cognitionis nostrae de vera eorum mente, sit querenda.

Thes. IV.

Dixerunt veteres, veritatem in alto latere puto, studiose inde hauriendam; sed multi Philosophi, etiam hodie, id agere videntur, ut illam ipsi in puteum demergant, quo majore labore in illa inde ergunda sit opus.

Thes. V.

Cum ignorantiam follisite evitandam esse docemus, eam, quae vitari a nobis potest, intelligimus. Quandoquidem, cum ob angulos intellectus nostri limites omnia scire fas non sit, neque nos ulla obligacione tenemur omnia cognoscendi, adeoque omnem absolute ignorantiam vitandi.

Thes. VI.

Ad adminicula hominum scrutandi animos, *Physiognomiam* quoque referunt, quae est ars, ab externa corporis forma, motibus, facie atque vultu, ad propensiones animi concludendi. Quae ars nihil quidem absurdum involvit, ac a quovis fere homine quadammodo solet exerceri; sed non modo difficilis admodum est, verum s^epe quoque valde fallax.

Thes. VII.

Thef. VII.

Divertitorum frequentiam ad signa morum corruptorum perfinere
petra, nemo ignorat. Quam rem vel Romanorum exemplum demon-
strat, non lætissimam quibusdam hodiernis gentibus sortem portendens.

Thef. VIII.

Non uno nomine stultum eorum haberi debet consilium, qui Re-
ligione ut loquuntur, positiva eliminata, solam populo commendari
volunt. Religionem naturalem atque philosophicam. Quam veritatem
vel nupera experimenta, æque infelicia ac inconsulta, satis confirmant,

Thef. IX.

Vereque non minus quam ingeniose Vir clarus pronuntiavit: Num
quam Rationis imperium fuisse infirmius, quam cum ei nuper in Gal-
lia tempia aræque sacrarentur.

Thef. X.

Præter notum paradoxis suis opinionibus atque assertis D:num *de Pow*, iniquiorem Ciceronis hostem non facile reperias, quam absurdum
quendam Germanum, qui magno viro frigus animi prossus belluiniūm,
eo usus (egregio scil.) argumento, nuper exprobavit, quod mortem Patris
sui in perbrevi ad Atticum Epistola familiarī non nisi paucis verbis
hiic significavit.

PRÆFATIO.

Quamvis Monumentorum ad Historiam illustrandam Fennicam pertinentium, non contemnendam, ut speramus, copiam Annotationibus ad editum a nobis PÄULI JUUSTEN Chronicón Episcoporum Finlandensium inservuerimus: ad Apparatum tamen hunc Historicæ Patriæ, quantum in nostra esset potestate explendum, atque sic non modo materiam, in qua elaboranda atque conformanda industria collocarent, futuris rerum Fennicarum scriptoribus locupletiorem offerendam, sed usum ejus commodiorem reddendum, visum fuit, appendicem, sive Syllogen Monumentorum, a primo mox hujus operis suscepti initio animo propositam, atque inde aliquoties promissam, addere; in quam, ordine quodam servato, illas conjiceremus hujus generis reliquias, plerarumque cæterarum fata eluctatas, quæ aut alibi jam typis evulgatæ, sive nimis essent dispersæ nec a quovis facile conquirendæ, sive minus diligenter editæ negotiū lectoribus faceſſerent, aut postquam ultimam superiori operi imposueramus manum, colligere demum nobis continget. Tanto autem libentius consilio, Apparatum hujusmodi historicum instruendi, animum adjecimus, quo magis omnibus fere talibus subsidiis literæ Fennicæ hac-

A

te-

tenus caruerunt; quæ præterea neque simplicium Anna-
lium serie, multo minus scriptorum egregiorum diligen-
tia ac arte, illustratae habentur. Unde quasi prorsus de
novo Historiae nostræ condendæ opus aggrediendum est,
materia primum idonea atque firma colligenda, deinde
eadem disponenda, tam coaptanda, atque demum ornanda.
Quomodo ædificium & solidum & speciosum, quod pa-
pularium respondeat votis, exsurgere tandem poterit.—
Monumenta autem ipsa, accurate, quantum liceret, exscri-
pta atque edita dabimus, brevibusque notulis illustrabimus:
loco simul unde hausimus, aut ubi præterea legi possint,
diligenter indicato. Agmen ducet Fragmentum Chroni-
ci Episcoporum Finlandensium, inter schedas Palmisköl-
dianas repertum, sc̄epe a nobis laudatum. Cætera secun-
dum ordinem temporum disposita sequentur.

I.

Fragmentum Chronicorum antiquorum Episcoporum Finlandensium (a).

Pontifices isti Finlandenses meruere Ecclesiam regere sufful-
ti dogmate Christi,

Hendricus.

Anglicus, anno D:ni millesimo centesimo quadra-
gesi-

-
- (a) Inter Schedas Palmiskoldianas (quarum collectionem Bi-
bliotheca servat R. Academiæ Upsaliensis) reperiendum;
unde *Fragmenti Palmiskoldiani* nomine in opere ipso su-
pra aliquoties illud laudavimus. Brevem exhibit seriem
Episcoporum Finlandensium, quæ in vita *Conradi Bitz*
abrumpitur. *Juusteni* Chronicó esse ætate superius, at-
que ab hoc ad suum concinnandum opus diligenter adhi-
bitum, facile patet; inter ea sine dubio numerandum
Priœdecessorum suorum (majorum, superioris ætatis homi-
num) monumenta, quibus se usum fuisse ipse significat:

gesimo octavo Upsaliensis (b) quartus Episcopus præficitur (c). Anno MCL cum Sancto Erico Finlandiam venit in æstate, & statim yeme (d) frequenti Eillilo (e) martyrizatur; miraculis coruscando, Nousis sepelitur; ad Abo transfertur.

Rodulff.

Westgothus, a Curonibus captivatur, & ibi ab iisdem occiditur, anno Domini - - - (f).

Folqui-

cf. *Chronici* sui p. 9, 10, 32. Habetur autem in Actorum Palmiskoldianorum Volumine quod inscribitur Åbo ocb Åland 4:o, fol. 190; veteri est manu exaratum, quæ seculi XV scripturam prodere videtur. Difficile saepe lectu est, nec maximam vel diligentiam vel doctrinam descriptoris testatur; sed conservatu tamen atque cognitu est fane dignum. Non nisi breves textui notulas subjiciemus: quod plerique supra jam explicare conatisimus. Apographum ejus, ipsius ut videtur manu Palmiskoldii (nec illud diligentissime) confectum, reperitur in alio ejusdem Collectionis volumine, inscripto: Åbo ocb Åland, 4:o Fol. 180, p. 369, cum hac Epigraphe: Åbo Biskopar.

(b) Vel *Upsalæ*. In Ms. habetur *Ups.* *Palmiskoldius* male legit tempore.

(c) *Palmiskoldius* minus recte legit *Præficit.*

(d) *Hyeme.*

(e) Corrupte; pro *Kiulo?*

(f) Anni notæ desunt, ut in sequentibus aliquoties,

Folquinus.

Svecus. Hujus acta nulla reperiuntur, propter primam (g) depopulationem (h) per Ruthenos factam (i). Obiit anno Domini - - -

Thomas.

Anglicus, de ordine Fratrum Prædicatorum (k). Wisby resedit tamen propter Anglieos (l). Illuc (m) se transtulit propter (n) Curonum (o) & Ruthenorum furorem; ibi obiit anno Domini MCCXLVIII, & in summo choro apud eosdem (p) sepelitur.

A 3

Bero.

(g) Ita legit Palmeskoldius. Legi autem fortasse posset, ductibus literarum non prohibentibus, vel *proximam* vel *plurimam*?

(b) Hæc lectio Palmeskoldio debetur. Ductus Mſti offerunt fere *depellaciam*.

(i) Ultima hæc vox satis difficilis est lectu.

(k) Palmeskoldius male legit *de ordine priorum*.

(l) Locus explicatu difficilis. Cf. Juusten p. 187 sq. An *tamen* legendum pro *tamen*? & *eosdem* pro *Anglicos*?

(m) Palmeskoldius legit *illinc*, male.

(n) Ita Palmeskoldius ductus literarum Mſti lectu difficiles interpretatur.

(o) Hoc vocabulum in apographo Palmeskoldii plane deest.

(p) Quos? *Anglicos* putas illos, quicunque fuerint, de quibus paullo ante commemoraverat?

Bero.

Westgotus est. Alienavit tributum Finnonum ad
manns Regis, cuius erat consanguineus & Cancellarius.
Obiit anno Domini - - - & in Ranthämäki sepelitur.

Ragvald.

Östgotus. Hic primo Maskot instituit. Obiit an-
no D:ni MCCLXVI:o & in Ranthämäki sepelitur.

Katillus.

Westgotus. Hic primo iustituit Collegium Cano-
nicorum in Ranthämäki, anno D:ni MCCLXVI:o (q).
In Ranthämäki sepelitur. Ibi plerique Episcopi sunt
sepulti (r).

Joha.

(q) Adeoque non longe post statutum *Wilhelmi* Sabinensis,
in Concilio Skenningensi (1248) de Collegiis Canonico-
rum per totum regnum instituendis promulgatum. Cfr.
LAGERBRING Svea Rikes Hist. II Del. 12 Cap. §. 34,
& *A CELSE Apparatus ad Hist. Sveo-Goth. Sect. I. §.*
XXXVII, p. 74, N:o 12.

(r) Aut in his verbis mendum latet, (ita ut plerique male le-
gatur, vel aliquod vocabulum deficiat), aut scripta sunt
jam ante mortem Episcopi *Benedicti*, sensim deinde ad-
audita?

Joha. (Johannes).

Prior Sickturensis ad Abo postulatur. Postea in Archiepiscopum Upsaliensem sublevatur.

Mag. (Magnus).

Primus Finno, ex Mertiala in Rusko natus. Hic ecclesiam Cathedralem de Rānthāmäki ad Abo trans-tulit, anno MCCC:o, & ibi primus sepelitur, qui ob-iit anno - - -

Ragvald.

Alandensis. Hic Kuusto erigi fecit anno MCCCVII. Hujus tempore Birgerus Rex tres (s) fratres suos Duces interemit. Ecclesia Aboensis a Ruthenis spo-liatur, fer. 2 Pentecostes anno - - -

Benedictus.

Svecus. Ordinarium Prædicatorum (t) instituit. Huic ortus Sanctæ Birgittæ nocte nativitatis suæ reve-

(s) Mendum sine dubio in hac voce latet; aut auctor erravit.

(t) Palmisköldius male legit *Priorem*. In Ms:to est p:torem. Ante eum igitur Monasterium eorum Aboënsse nondum plene fuisse videtur perfectum, & in debitum ordinem redactum? Cf. supra p. 237 sq.

revelatur. Obiit anno MCCCXLVIII:o (u). In summo choro ad latus beati Hemmingi sepelitur.

Hemingh.

Svecus, Diocef. Upsalensis & de Parochia Bålingh. Divinitus eligitur, in Stockholm consecratur, Præpolituram Abo fundavit, Scrinium S:ti Henrici procuravit, Revelationes S:tæ Birgitæ ad Papam detulit, & coram eo sermonem fecit pro (v) laude ejus, cui familiarissimus fuit. Obiit anno MCCCLXVII:o, in summo choro sepelitur.

Henricus.

Cardinalis (x) Aboensis, redeundo (y) de Romana curia moritur. In summo choro ad sinistrum latus juxta S:tum (z) Hemmingum sepelitur, anno MCCCLXVIII.

Joha,

(u) Cfr. supra disputata p. 250 sq.

(v) Palmiskoldius male legit *de*.

(x) Cfr. disputata supra p. 343, Not. 280.

(y) Hoc est: *Mox post redditum? JUUSTENUS* tamen (supra p. 16) interpretans addit "in via de curia Romana (Avenionensi) redeundo". Si longius quidem abfuit a patria, cum moreretur, ægre credas corpus ejus huc translatum fuisse sepeliendum.

(z) Hoc **vocabulum** scriptorem prodit exeuntis sequentis seculi, quo de canonizatione hujus Episcopi consilia agitata fuisse icimus.

) 9 (

Joha. (Johannes).

Svecus, Parisius (*a*) diu rexit, sepulchrum S:tū Henrici Nosis decoravit. Obiit anno D:ni MCCCLXX. Ad dexteram Sancti Hemmingi sepelitur.

Jo. (Johannes).

Westfalus, Aboensis. Præbendam S:tæ Katherinæ fundavit. Hujus tempore Raseburgh per Boo Joanson construitur. Ejus tempore S:ta Birgitta obiit, anno D:ni MCCCLXXXIII; [*&*] (*b*) in choro Sanctæ Katherinæ sepelitur.

Bero.

Balk, Sema (*c*) ortus (*d*), MCCCLXXXV:o Romæ consecratur. Archidiaconatum instituit. Hujus tempore Missa Auroræ per Reginam Margaretam cum Parochia Piike fundatur. Sub pulpito in summo choro sepelitur.

B

Magnus.

(*a*) Parisii.

(*b*) Vitiose redundare hoc vocabulum, atque e textu eliminandum esse, facile patet,

(*c*) Lege Vema (Vehmo, ubi prædium *Balkis* hodieque habetur, familie *Balk* olim proprium) teste Chronicō Juosteniano.

(*d*) Excidit vox anno.

Magnus.

Wirmā natus, ex Pātre Olavo Tavaſt, Magiſter Pragensis (e), Erici Regis Cancellarius, XL annis Episcopus vixit & (f) Ecelesiae bene praeſuit. Præbendam Corporis Christi & Monasterium Nādhendaal fundavit. Abo in choro Corporis Christi ſepelitur anno MCDLII:o, IX die mensis Martij. Hic domum lapideam Episcopalem, & aliam pro residentia Præbendati Corporis Christi conſtrui fecit. - Hic Horas de Sancta Cruce per ſuam dioceſim legi mandavit, Archidiaconatum per ſuum Capitulum melioravit annullatum (g), & quaſi de novo fundavit. Hie 4 Chorales in ſummo Choro de novo inſtituit. Hio Fraternitatem Trium Regum & Clericorum (h) inſtituit. Hic cultum Dei in ecclesia Aboensi magnifice amplia-

(e) Hanc vocem legere neſciens Palmſkoldius, lacunam in ſuo reliquit Apographo.

(f) Hæc tria vocabula in Apographo Palmſkoldiano per imprudentiam prætermiſſa ſunt.

(g) Ita fere legendam putes vocem? cuius ductus obſcuros neque Palmſkoldius aſsequi valuit. De re ipſa cf. literæ Magni Episcopi ſupra allatæ, p. 457, not. 403, quæ noſtram lectionem illæ etiam conſirmant.

(h) Palmſkoldius legit Eleſtorum, ſenſu nullo. Fatemur tamen Fraternitatem Clericorum eſſe illam etiam nobis prorsus ignotam. Forte in illa voce aliiquid vitii inest? aut vox ante illam Clericorum excidit?

pliavit. Sepulchrum Domini & Terram Sanctam non absque magnis storgis (*i*) adiit. Multa clenedia pretiosa pro ecclesia acquisivit. Hujus tempore Rex Ericus e regno excluditur. Hic re & nomine Magnus, in consilio acutus, vitam castissimam & multum solitariam duxit. Ejus mortem tota deflet Finlandia (*k*), qui anno ætatis suæ nonagesimo 5:to apud Vallem Gratiae in bona senectute extinctus est.

Olaff.

Magni nepos Prædecessoris sui, Vir doctus, X annis rexit, & multa bona fecit. Hic Rector Parisiensis Universitatis fuerat, & Lector Ethicorum. Obiit Abo anno MCDLX, die S:ti Matthiae Apostoli, & in Choro Corporis Christi sub lapide æneo ad sinistrum latus D:ni Magni sepelitur.

Koort Bijdz (*l*).

Ex patre famoso Milite D:no Henrico Bijdz;
B 2 quon-

i) Hoc est, ut puto, sollicitudine atque oriundo ex periculis angore & ægrimonia?

k) Videntur hæc verba significare, non longe post mortem Magni hæc esse scripta? Credas sensim indicem hunc Episcoporum contextum adauictumque fuisse?

(*l*) In Ms:to absurde legitur *Kijtz*, quod viliosum esse, vel nomen patris sui mox proditum (*Bijdz*) ostendit.

quondam Capitaneo Aboensi, Magister Lipsiensis (*m*),
 Præpositus Aboensis, per viam scrutinii concorditer
 electus, denis (*Senis*) apud Minores (*n*), sub Papa Pio
 2:do consecratur. Hic Conventum Vallis Gratiae consum-
 mavit, religiosos sub perpetua clausura includendo.
 Sub eo Capella Omnium Sanctorum in ecclesia A-
 boensi de novo erigitur, & ipse memoratam Capel-
 lam & undecim altaria in ipsa ecclesia uno & eo-
 dem die dedicavit, ita quod ante illum diem altare
 Corporis Christi per totam diocesim unicum & so-
 lum consecratum habebatur. Hic Horas gloriosissimæ
 Virginis Mariae in prædicta Capella perpetuis tem-
 poribus decantandas instituit, & pro earundem su-
 stentatione ecclesiam Parochialem Nummis, cum sin-
 gulis redditibus & obventionibus Episcopalibus &
 Curati (*o*), memoratæ Capellæ imperpetuum incor-
 poravit. Infirmitaria Clericorum (*p*) per eum fun-
 datur.

(*m*) Ms. habet *Magistro Lipsensi*; forte legendum *e Magi-*
stro Lipsensi?

(*n*) De toto hoc loco, lectu perdifficili, cfr. quæ supra attuli-
 mus p. 548 sq.

(*o*) Ipsa itaque ecclesia postea per Vicarios Perpetuos sine
 dubio administrabatur. Cf. etiam supra p. 551.

(*p*) Cf. supra p. 576. In *Statutis Provincialibus Jacobi*
Ulpionis Archip. Uplandensis a. 1474 factis (vid. NET-
 TELBLADT Schmed, *Biblioth. II St.* p. 179 sqq.) in Fun-

datur. Hic duos de novo instituit in summo choro Chorales. Sub eo etiam totum cimiterium ecclesiae Cathedralis instauratur, & quamplurimæ ecclesiae lapideæ per totam diocesim eriguntur. Hic etiam ob divini cultus augmentum & animarum perieritum evitandum (q) quamplurimos de novo instituit ecclesiarum Curatos (r). Hujus tempore castrum Olofssborg in Jokas propter Ruthenorum furorem erigitur, & oppidum Wiburgense - - - (s).

anno XXIV sciscitur, *Infirmary fieri debere apud quamlibet Ecclesiam Catbedralem.* Quibus nostrum paruisse, verisimile est. Palmiskoldius male legerat *Informaria.*

(q) Pro his verbis (*periculum evitandum*) lectu difficiliорibus, Apographum Palmikoldianum mire habet: *per Aböensem civitatem.*

(r) Palmiskoldius habet: *ecclæsias* - - - ultimum nempe verbum lectu difficilius est.

(s) Quæ sequebantur verba (muro cingitur) una cum reliqua Episcopi (nec non successorum suorum) vita, fata nobis inviderunt,

II.

*Papæ Alexандri III Literæ de plene subjugandis
Fennis (a).*

*Alexander Papa III Stephano Upsalensi Archiepi-
scopo & Suffraganeis ejus, & Guthormo Du-
ci*

(a) Nostros spectari *Fennos*, sive *Finlandiæ nostræ incolas*, verisimile est; licet olim, præeuntibus *Norwegiis & Islandis*, illa appellatio proprie ad gentem quam *Lappum* hodie nomine significamus, restricta fuerit. *Expedi*ti*o R. Erici S. in Finlandiam*, & piratica *Fennorum*, maxime eorum qui *Sinum Fennicum accolebant*, hanc gentem *Svecis notiorem fecerant*. — *Hæc Bulla Papalis antiquissima est in qua mentionem fieri Fennorum (vel Finnorum) nostrorum reperimus*. Nisi erronea esset doctorum virorum opinio, qui *Fulconem, Estonum Episcopum*, nostris rebus immiscent, Bullæ atque Epistolæ quarum recensum exhibet *Nobil. A CELSE (Apparat. ad Historiam Sveo-Gothicam) Sect. I*, p. 36, N:o 3, 4, 5, 6, essent illæ quoque a nobis hoc loco afferendæ. Sed licet jam nobis illas prætermittere. Vid. *Annott. ad Chronicon Juusten*. p. 166 sq. Neque certum est, (quamvis inter *Estones & Fennos Sinus Fennici accolas societatem intercessisse*, communique opera eos littora *Svecica Danica* que nonnunquam infestasse, probabile sit) *Eiusdém Papæ literas, quibus Estonum barbariem accusans, ad eos debelandos Christianos Septentrionis populos excitat, nostræ quoque oræ incolas respicere*. Quare nec illas repetimus. Cfr. *VASTOVIUS l. c. p. 155*, *A CELSE l. c. p. 35, N:o 1*,

cī (b). Gravis admodum & difficilis est ad Apostolicam sedem querela perlata, quod Finni semper, imminente fibi exercitu inimicorum (c), fidem servare Christianam promittunt, prædicatores & eruditores Christianæ legis desideranter requirunt, & recedente exercitu fidem abnegant, prædicatores contemnunt & gravioriter persequuntur. Unde, quoniam in hoc Deo illudere & Christianam religionem deridere videntur, & illis se duplos filios gehennæ constituantibus, salus & vita eorum tota in terrenis, neglectis cœlestibus, conspicitur consistere; nec est dignum, ut eis in adversitate (c) Christianum nomen defensionem confermat, quod in prosperitate despiciere & horrere probantur.

nec non ÖRNHJELM (*Hist. Sueonum Gotborumqae Eccles.*)
p. 493 sq.

(b) Inscriptionem, ut & proxime sequentis Bullæ, ex *Vaflovio* (quamquam nec hac ex parte certissimo semper auctore) mutuati sumus; quau paullo aliter, nescio unde, instruxit Örnbjelm:

(c) Commemorabile est, Papam agnoscere, armatos holce Apostolos *inimicos* fuisse Finnorum, *adversitatem* his inferentes; siwul autem gravi iisdem vitio vertere, quod benefactorum loco hostes illos habere, atque obtrusam fibi vi ferroque religionem venerabundi gratique colere ac maximi facere, non pergerent. Quam absurde! — Plures autem, præter illam S. Erici, a Svecis susceptas contra eos fuisse expeditiones, hinc colligas.. Nisi a re-

bantur: universitatem vestram monemus, atque mandamus, quatenus a fallaciis & fraudibus eorum ita prudentes & discrete de cætero (d) caveatis, quod si inguerit necessitas, ad auxilium & defensionem vestram (e) non possint recurrere, nisi munitiones, si quas habent, vobis tenendas assignent, aut alias adeo sufficientem cautionem exhibeant & securitatem, quod amo-
do nullatenus pedem retrahere aut vestram prudentiam
valeant circumvenire, sed Christianæ fidei documenta
cogantur tenere firmiter & servare, ne amplius de
eorum numero videantur, de quibus dictum est:
Confitebitur tibi, cum beneficeris ei. Datum Tu-
sculi VI: dus Septembris (9 Sept.) (f).

Legitur apud JOH. VASTOVÍUM, *Vitis Aquilon.*
(Edit. Colon.) *Append.* p. 161; unde exscripsisse vi-
detur ÖRNHJELM (*Hist. Sueonum Gothorumque Ecclesiast.*)
p. 491. Cfr. A CELSE *Apparat. ad Historiam Sveo-*
Goth. Sct. I, p. 41, N:o 16; & quæ supra disputa-
vimus Annott. ad JUUSTENI *Chron. Episc. Finl.* p. 55.

Ista in his terris colonia Svecica continuatum contra ve-
teres incolas bellum fuisse, quod hoc loco respiciatur,
indigitari putas?

(d) Hoc est, *in posterum.*

(e) H. e. *ad clementiam?* Cæterum consilium Papæ politicum
non minus videtur fuisse superfluum, quam hermeneutica
sua ratio abscon.

(f) Annum Pontificatus in exemplo Vastovii desuiffe, appa-
ret. Sedit autem Alexander inter annos Christi 1159 & 1185.
